

VLUCHTEN KAN NIET MEER.....

Vakantie. Even heerlijk er tussen uit. Voor de meesten een vlucht uit de sleur van het dagelijks werk, voor sommigen een adempauze uit de zorg van de nog steeds verder aftakelende natuur in Limburg. Zo vertrok ik samen met mede-Genootschapsleden Wouter, Walthier, Jo, Bart, Joop, Peter en Johan naar Tsjecho-Slowakije om het Reuzengebergte in een korte week te bezoeken. Na een autorit van 17 uur (in vogelvlucht 900 kilometer) kwamen we aan. Dat dit een schitterende vakantie zou worden stond bij aankomst al meteen vast. Bermen, akkers, weilanden vol met kleurrijke bloemen alsof een schilder royaal met verschillende verfpotten geknoeid had. Tussen dit fraaie decor sprinkhanen die een schitterend vioolconcert ten gehore gaven en boven het bloemenkleed vele fladderende vlinders. Door de groene indrukwekkende beukenbossen lopen kletterende beekjes met waterspreeuwen, in de hogere luchtlagen vliegen wouwen, ooievaars en grote groepen zwaluwen. Tijdens een klim naar één van de vele lagere bergtoppen onder de boomgrens in het Reuzengebergte zag ik iets wat je niet meteen in zo'n schitterend gebied zou verwachten. Overal wegwijnende, stervende bomen. Naarmate we de bergtop met alleen maar dode bomen bereikten zag je zover als je oog kon zien: bergkammen ontlust met dode rechtopstaande en liggende boomstammen die door de afstand, door elkaar geschudde saté-stokjes leken. Al lopende besef je dat dit toch niet zo'n ongerept en onaantast Reuzengebergte is. Het is stil tussen de grijze boomlijken, zelfs de groene specht is het lachen vergaan. Het is doodstil, zowel de omgeving als onze groep uit Limburg. Vertwijfelde, ontredde gezichten. De dood is niet te ruiken, maar is duidelijk tastbaar aanwezig. Er staat een stevig briesje en deze draagt de dodelijke luchtverontreiniging verder mee over de bergen op zoek naar nieuwe slachtoffers. Onmiddellijk schoot me een oude uitspraak van een bekende Nederlandse politicus door het hoofd: "Natuur mensen in Nederland moeten niet zeuren, als ze natuur willen zien moeten ze maar naar het buitenland gaan". Dat zelfde soort politici zorgen er voor dat er in Nederland nieuwe afvalverbrandingsinstallaties komen met de garantiestempel: "Niks aan de hand, dioxine-arm".

En om het sprookje nog mooier te maken, er zijn vergevorderde plannen om zo'n nieuwe vuilverbrander in Midden-Limburg voor de stoep bij het Maasdorpje Buggenum neer te zetten, midden in het Maasdal. Ditzelfde Maasdal wordt tevens betiteld als belangrijk recreatie- en natuurontwikkelingsgebied. De balans tussen natuur-, economische belangen en gezond verstand is in Limburg nog steeds ver te zoeken. Protesteren tegen afvalverbrandingsinstallaties (Geen walmen boven Swalmen, enz.) en andere veroorzakers van de verdere aftakeling van de Limburgse- en buitenlandse natuur blijft nodig, is zelfs noodzakelijk.

Lijsbehoud voor nu en voor later, want vluchten voor giftige dampen kan niet meer, ik zou nu niet meer weten waarheen.....

STEVEN JANSEN

